

M I C H A E L

občasník farností Krouna a Pustá Kamenice

č. 10/Vánoce 2014

Slovo otce Vladimíra

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi, píše sv. Jan ve svém Prologu, když chce přiblížit svým posluchačům Božský původ Ježíše Krista a jeho snížení k člověku v lidské přirozenosti a ve slově. Druhá vánoční preface k tomu dodává: Slavíme velké tajemství: Ty ses nám zjevil, neviditelný Bože, skrze své věčné Slovo, které se stalo člověkem. Poslals ho mezi nás, aby vystavěl, co bylo zbořeno, aby přivedl zbloudilé k tobě, aby v něm všechno našlo plnost a jednotu... a tak tě, Pane, chválíme.

Tuto skutečnost nám již známou, již jsme vírou přijali, nám Bůh dopřává slavit i letošní Vánoce 2014, abychom stále více rozuměli daru Božímu, žili z něho a rozuměli záměrům Boha s člověkem.

V nynější době, kdy z mnoha míst planety slyšíme zbraně a nářek umírajících a pronásledovaných, vč. dětí, kdy však nám je dopřán čas svobody a míru, slavme tichou noc, buďme sami tvůrci pokoje a v modlitbách vyprošujme tak potřebný dar všem strádajícím, na něž bychom měli o vánocích také myslet.

Drazí farníci z Krouny a Pusté Kamenice i z přilehlých vesniček přeji Vám svátky plné pokoje a nový rok 2015 plný naděje, abyste zakotveni ve víře zakoušeli Boží blízkost, vedení a ochranu a mohli se těšit zdraví a budovali své životy,

rodiny, sousedské vztahy a naši farnost v duchu evangelia, lásky a společenství.

K tomu Vám žehnám

P. Vladimír Handl

Boží portrét

Jednoho dne se Michelangelo rozhodl, že namaluje portrét Boha. Věděl, že to bude nejsložitější dílo, co kdy namaloval. Bůh je obrovský: jak ho dostane do obrazu? Rozhodl se udělat si pár skic, aniž by moc přemýšlel o tom, co kreslí. Začal list po listu črtat něco o Bohu. Pracoval freneticky a pokaždé objevil něco dalšího, dostal nový nápad. Počmáral miliony papírů, takže jeho ateliér praskal ve švech. Jednoho dne se snažil trochu uklidit a zapomněl zavřít okno. Laškovný větrík odnesl pár milionů papírů oknem ven.

„To je katastrofa! Moje výkresy!“

Náčrtky létaly všude možně a mnoho jich spadlo i na Zemi. Lidé je našli, prohlíželi si je a studovali a byli šťastní, že konečně vědí, jak vypadá Bůh. Pak začali náčrtky různě vykládat.

„Bůh je jako slunce,“ říkal jeden.

„Ne, Bůh je silný jako býk“, tvrdil druhý.

Každý byl přesvědčen, že našel ten jediný a skutečný obraz Boha, a tak se začali hádat. Bůh z toho byl velmi smutný a rozhodl se, že to tak nenechá.

„Půjdu mezi ně osobně. Tak mě uvidí, budou si na mě moci sáhnout a uslyší mě.“

Jak Bůh rozhodl, tak učinil. Narodil se jako dítě uprostřed lidí a jmenoval se Ježíš.

Proto je dnes pro všechny snadné poznat Boha. Stačí znát Ježíše.

Ferrero Bruno: Rosa pro duši

Betlém – dům chleba

Betlémský chlév před Ježíšovým narozením je výstižným obrazem mého srdce před svatým přijímáním. – Chlad, tma a prázdnota...

Chlév po narození je zase ukázkou, jak by mělo vypadat mé srdce po Ježíšově příchodu...

Takové by mělo být: plné radosti, jasu světla a plné lidí...

A o toto poslední hlavně jde, o to, aby Ježíš nezůstával v mém srdci sám, aby za ním přišli lidé, aby dveře mého betlémského chléva byly stále otevřeny pro každého dokořán, abych ze své lásky nevyjmul nikoho – ani chudé pastýře, ani vznešené a bohaté krále, abych všechny miloval; jaké je to protiřečení přijmout a uvítat Ježíše, a vzápětí uzamknout dveře před bratry a sestrami...

Divné a pusté jsou jesličky bez pastýřů a neúplné bez králů.

Zapamatujme si: Jestliže v našem srdci není dost místa pro všechny lidi, je úzké i pro samotného Ježíše. Nevydrží tam dlouho; z tak těsných jesliček se velmi brzy vystěhuje.

Calepin Mon: Den co den

Zápisky z adventní duchovní obnovy

Duchovní obnova jsme mohli prožít v sobotu 13. prosince 2014. Vedl ji P. PhDr. ThLic. Jaroslav Jáchym Šimek, OPraem, opat kláštera v Želivi.

Advent - čekání - prožíváme celý život, náš život je advent. Kristus se má v každém z nás narodit. Advent uteče velmi rychle, tak jako náš život. Bible to potvrzuje: „Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí“ (Žalm 103) nebo „naše dny na zemi jsou pouhý stín“ (Job 8,9). Čím je člověk starší, tím rychleji utíká jeho čas. „Ale tato jedna věc nebuď před vámi skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den.“ (2P 3,8)

Náš pozemský život je krátký jako moment a přitom jsme stvořeni k věčnému životu bez konce. „Ale jak je psáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.““ (1Kor 2, 9)

Stojí za to, abychom dobře prožili adventní dobu, abychom dobře prožili celý náš život. Budeme souzeni, jak jsme dokázali mít rádi druhé, sebe a Boha. Byla by to krutá hříčka přírody, kdybychom byli na zemi jen 70 let a pak nebylo nic. Jsme stvořeni k životu a ve smrti se setkáme s Bohem. Můžeme číst v Bibli, jak Ježíš říká lotrovi: „Dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,43)

Lékaři označují smrt termínem exitus. Exit znamená východ a pro křesťany je smrt východ z těla do věčného bytí s Bohem. Nebojme se smrti, snažme se žít s Kristem a ve smrti se setkáme s živým Bohem, s naším Tatínkem. Smrt je návratem domů, Josef Václav Sládek to vystihl ve své básni slovy: „V

náručí Boží, odkud jsme vyšli, večer se všichni sejdeme zas...“
„Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“ (Žalm 90,12)

Stojí za to vytrvat a jít! Inteligence - z latiny *intus* - uvnitř a *legere* - číst, máme schopnost číst mezi řádky, vidět Boží působení.

V Bibli je v různých podobách na 365 místech napsáno „Nebojte se!“ Znamená to povzbuzení na každý den, prožijme život až do dna - v důvěře v Boha.

Radost - spojena se slovem štěstí. Co je to štěstí?

Po letech jsem pochopil, že jsem se cítil silně šťastný, když mi byli tři roky. Byl Štědrý den, já jsem pod stromečkem dostal pejska na kolečkách, a jak jsem si tak hrál s pejskem, tatínek obejmul maminku. Až když jsem byl dospělý, uvědomil jsem si, že toto je štěstí. Štěstí je, když dělám radost druhému, činím ho šťastným, a když dělám radost i sobě. Patříme mezi 7 % lidí, kteří žijí v nadbytku, a přesto jsme nespokojení, v očích chudých lidí je více radosti.

Ježíš říká: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst - já u něho a on u mě.“ (Zj 3,20). Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku, která jde otevřít pouze zevnitř. Kristus dveře ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my... Proč dveře neotevře Bůh? Protože On nám dal svobodu. Když někdo říká, že Ho nevidí anebo neslyší, otevřel Mu dveře? Kliku je pouze zevnitř. Bůh nás chce udělat šťastnými, nech Ho vstoupit!

Důvěra v Boha, osobní odevzdanost Bohu - Ježíš dává tam, kde je víra. Krásný příklad je v knize Objímat vyhaslá srdce, kterou napsala matka Elvíra. Sledujme Boží působení, nic není náhoda.

Víra v pověry = víra ve zlo. Věřit pověrám je i projev lidské hlouposti, stoprocentně věřit mohou pouze Bohu. Pokud čtu horoskopy, může se mi stát, co se v nich píše, z důvodu práce podvědomí. Je třeba mít osobní vztah s Bohem: „Pane, prozař mé situace, můj život!“

Zkus důvěřovat Bohu a uvidíš Jeho působení! Toužíme po Bohu, jsme k tomu stvořeni. V modlitbě jsme spojeni s Bohem, modlitba nás proměňuje, utváří, posunuje. Modlitba je nabídka - setkání, které mění člověka a ten je pak rád s ostatními i se sebou.

Když se modlíme, je nám lépe. Čím více se modlíme, tím více máme trpělivosti, klidnosti, milosrdenství. Zázrak modlitby je opravdový.

Co je člověk bez Boha? Svatý farář arský - Jan Maria Vianney, v očích světa neschopný, nyní je patronem všech kněží na světě. Měl takovou důvěru v Boha, že jeho slabost byla proměněna v Boží sílu. „Ježíši, důvěřuji Ti!“

Měj v sobě touhu setkat se s Kristem, nikde jinde nezakusíš pokoj a radost jako od Boha. Bůh má rád každého člověka, mějme také rádi Jeho. On čeká, až otevřeme dveře našeho srdce.

Tereza Gregorová

Pokoj lidem dobré vůle

„Mami, co je tam napsáno? Tam nahoře na té mašli?“ zeptala se jasným hláskem malá okatá holčička v chundelatém červeném kožíšku. V tichém kostele se to pěkně rozléhalo, protože bylo po mši. Lidé jen postávali u obrovského vyřezávaného betléma, ukazovali si zajímavé figurky, dávali dětem korunky, aby je vhodily do pokladničky hlídané soškou malého černouška, který vždycky na poděkování za každou minci kýval hlavičkou, a nanejvýš si uctivě šeptali.

Myslím, že jsme se na tu maminku ohlédli všichni. Ne snad proto, že by nás hlasitý dětský hlásek nějak pohoršil, to vůbec ne. Na mnohé tváři jsem zahlédla pochopení i pobavený úsměv. Spíš se domýšlím, že jsme byli všichni zvědaví, co ta maminka odpoví. Protože bylo naprosto jasné, že až své holčičce ten nápis ze stuhy nad betlémskou jeskyní přečte, bude jí muset vysvětlit, co to znamená.

Moc dobře si vzpomínám, že i já jsem se kdysi takhle ptala. Nemohla bych tvrdit, že si pamatuju, co přesně mi tehdy tatínek řekl. Neutkvěla mi přesná slova, ale někde hluboko v mém srdci zůstalo to poselství, širší obsah, vlastně něco jako tatínkův životní odkaz. Vzal si mě tehdy stranou, abychom si mohli nerušeně popovídat. Řekl mi, že ten nápis je v latině, aby mu rozuměli všichni vzdělaní lidé, protože je to nápis velmi důležitý. To se ví, že jsem zpozorněla. Důležité nápisy v divném cizím jazyce srozumitelném vzdělancům, to mě velice zajímalo! Když tomu budu rozumět, budu taky jako vzdělanec, i když latinsky neumím.

Vysvětlil mi, že tam je napsáno: Sláva na výsostech Bohu, což znamená, že všechno, co člověk dělá, by mělo Boha nějak oslavit. Moc jsem to nechápala. Jak můžu Boha oslavit, když se zabývám jen samými obyčejnými věcmi? Hraju si s panenkami,

utírám nádobí, chodím do školky nebo cvičím na klavír. Nejsem žádný pan farář v krásném rouchu, co dělá prazvláštní věci, které, jak se mi zdálo, nějak s oslavováním Boha souvisejí. Tatínek mi řekl, že to je právě ono. Můžeme boha oslavovat i utíráním nádobí nebo cvičením na klavír (tady se na mne zvlášť významně podíval, protože já jsem nehrála ráda a často jsem u hraní zlobila, šidila jsem čas, který jsem u nástroje měla strávit, a tak jsem se zastyděla). Děje se to ale jen tehdy, pokud tu věc provádíme nejlíp, jak dovedeme, a z celého srdce. Pak je Bůh oslaven. Tatínek tvrdil, že Bůh je takový, a že ho oslavujeme, když se mu podobáme.

A jako potvrzení je na té stuze ještě dodatek, který říká: Pokoj lidem dobré vůle. Ani tomu jsem nerozuměla, ale tatínek našťástí ano. Objasnil mi, co znamená ta dobrá vůle. Nikdo z lidí není dokonalý, všichni občas chybujeme, každému se někdy povede udělat něco zlého, ale záleží na tom, jestli chceme něco zlého udělat schválně. Třeba já. Minulý týden jsem rozbila při utírání talíř, ale neudělala jsem to schválně, prostě mi vyklouzl z ruky. Ale když jsem mladšímu bratříčkovi zlomyslně strčila do pusinky místo kostky cukru pecku, to bylo zlé. To jsem neměla dobrou vůli. A proto jsem pak neměla ani pokoj, protože mě tížilo svědomí, bráška brečel a maminka se zlobila a dala mi pohlavek. Tím jsem Boha neoslavila. Tomu jsem už rozuměla dobře. A vida, pamatuju si to dodnes.

Tolik jsem se zabrala do vzpomínek, že jsem úplně přeslechla odpověď té maminky holčičce v červeném kožíšku, ale podle úsměvů kolemstojících lidí jí zřejmě řekla něco milého. Snad si to taky zapamatuje. Poselství latinské věty na betlémské stuze je náravně důležitá věc. Nejen pro vzdělance.

Pinknerová Hana: Dneska jsem to stihla

Pořad bohoslužeb

STŘEDA – 24. prosince – ŠTĚDRÝ DEN (vánoční vigilie)

16:00 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

22:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

ČTVRTEK – 25. prosince – slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11:00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově

15:00 hod. pobožnost u jesliček v kostele sv. Michaela v Krouně

PÁTEK – 26. prosince – svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

NEDĚLE – 28. prosince – svátek SVATÉ RODINY

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně (s obnovou manželských slibů)

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

STŘEDA – 31. prosince – poslední den roku (Silvestr)

14:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

16:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

ČTVRTEK – 1. ledna – slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11:00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově

Ježíš mluví o svém svatém požehnání

„Moje milé dítě! Chci Tě naučit, abys zbožně přijímalo moje svaté požehnání. Pamatuj, že se děje něco velkého, když dostáváš požehnání od nějakého kněze. Požehnání je vyzářováním mojí božské svatosti. Otevři svoji duši a nechej se jím posvětit! Požehnání je nebeskou rosou pro duši, aby se všechno, co koná, mohlo podařit. Pověřením k žehnání jsem propůjčil knězi moc otevírat moje Srdce, aby z něho mohlo proudit do duší požehnání milosti, získané mými božskými zásluhami. Když některý kněz žehná, pak žehnám Já, pak proudí milosti z mého Božského Srdce v největší plnosti na tebe. Otvírej usebranost své srdce, abys neztratil poklady svatého požehnání! Mým požehnáním dostaneš lásku k milování, sílu k utrpení, posilu pro tělo a duši.

Moje svaté požehnání obsahuje všechnu pomoc pro potřeby lidských duší. Požehnáním budeš podněcován k dobrému, chráněn od zla. Je ochráncem mého dítěte proti Zlému. Je velkým milosrdenstvím, když smíš být požehnan. Nemůžeš si ani pomyslet, jaké dobro ti tím prokazují. Nepřijímej proto nikdy svaté požehnání zvykově. Jestliže jsi byl před požehnáním chudý, jsi po požehnání bohatý.

Lituji velmi, že požehnání svaté církve si lidé cení příliš málo a velmi málo je přijímají. Tvoje dobrá vůle požehnáním zesílí, tvá podnikání se budou ubírat po mých moudrých cestách, tvoje slabosti se promění v božskou sílu, tvoje myšlenky se posvětit, všechny škodlivé vlivy se potlačí. Propůjčil jsem svému svatému požehnání velkou sílu. Ono vzniká z nekonečné lásky mého Srdce. Oč zbožněji je udělováno a přijímáno, o to mocnější je jeho účinek.

Jestliže je požehnáno dítě nebo celý svět, požehnání je nekonečně větší než tisíc světů. Nezapomeň, Bůh je velký, jak

malé je všechno proti Mně? Když přijímá požehnání jednatel nebo celý zástup, zůstává to stejné, já rozdělují podle míry důvěry. Jestliže jsem pro tebe nekonečný ve své dobrotě, můžeš také nekonečně mnoho obdržet! I když od mého požehnání neočekáváš dosti – může překračovat všechna tvá přání.

Moje dítě, važ si proto všeho, co požehnání dává! Važ si všeho, co je požehnané, protože pak je všechno dotčeno mnou, tvým Bohem. Pokaždé, když budeš požehnan, dotknu se tě znovu Já, budeš znovu posvěcen, znovu zahalen do milosti mého Srdce, lásky a ochrany.

Často ale nechávám působení svého požehnání ve skrytu, takže bude odhaleno až na věčnosti. Často se zdá, že všechno požehnání není k ničemu. Ale jak podivuhodné jsou cesty požehnání! Dokonce zdánlivý nezdár se může stát požehnáním. To jsou často tichá tajemství mé Prozřetelnosti, která nechci vždy zjevovat.

Moje požehnání působí často tam, kde je nikdo netuší. Proto měj velkou důvěru k tomuto vylití mého Srdce a pomysli na dobrodiní, které ti tím podávám. Přijímej svaté požehnání kající, protože milosti požehnání jsou jenom v pokorném srdci. Přijímej je s dobrou vůlí, že budeš i dále věrný. Pak bude síla mého požehnání působit do hloubky tvého srdce, do celé tvé budoucnosti. Buď dítětem požehnání, pak budeš také pro jiné všude požehnáním.“

Převzato z časopisu Světlo

65 let od „číhošťského zázraku“

Dne 11. prosince uplynulo 65 let o prvního pohybu křížku na svatostánku oltáře v číhošťském kostele Nanebevzetí Panny

Marie. Stalo se tak o třetí neděli adventní roku 1949. Tehdy věřícím z kazatelny kázal jejich duchovní správce farář P. Josef Toufar a právě při jeho homilii se tajemně rozkýval za jeho zády na svatostánku oltářní křížek. Toufar sám pohyb křížku neviděl. Přesto byl na konci ledna 1950 unesen Státní bezpečností a téměř měsíc brutálně vyslýchán a nucen k falešnému přiznání a zradě kněžského slibu. Na následky týrání 25. února 1950 zemřel a pod falešným jménem byl pohřben v hromadném hrobě v pražských Ďáblicích.

V současné době církev připravuje blahořečení P. Josefa Toufara. Před nedávnem byly z hromadného hrobu vyzdvíženy ostatky, u kterých odborníci zkoumají, zda patří číhošťskému faráři. Bude-li tomu tak, bude po 65 letech P. Josef Toufar konečně důstojně pohřben.

65. výročí číhošťských událostí a násilné smrti P. Toufara zakončí mše svatá 22. února 2015, kterou bude celebrovat pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka OP. Začne v 11 hodin a naváže na ni hodinová adorace. Od 13:00 hodin pak bude následovat diskuse, které se zúčastní také autor Toufarovy biografie Miloš Doležal a postulátor Toufarova blahořečení Tomáš Petráček.

Převzato z www.bihk.cz

Tříkrálová sbírka, žehnání domů a bytů

Tříkrálová sbírka 2015

Tříkrálová sbírka se uskuteční v sobotu 10. ledna 2014. V Krouně a okolí vás tradičně navštíví děti a v doprovodu dospělého s přáním všeho dobrého, Božího požehnání v roce 2015 Vás požádají o finanční příspěvek na pomoc nemocným,

handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším sociálně potřebným skupinám lidí. Vaše finanční dary použije Oblastní charita Nové Hradky ve prospěch potřebných z výše uvedených cílových skupin.

Žehnání domů a bytů

Ten samý den jako Tři králové, tedy 10. ledna 2014, vás v případě vašeho zájmu navštíví **otec Vladimír, aby požehnal vaše domy a byty.**

Eucharistie – smlouva nová a věčná

Česká biskupská konference (ČBK) se rozhodla v roce 2015 uspořádat první Národní eucharistický kongres od vzniku samostatné České republiky. Jednotlivé farnosti a diecéze se na něj budou připravovat šest měsíců, od začátku roku až do červnové Slavnosti Těla a Krve Páně – hlavního dne pro farnosti. Kongres později vyvrcholí celostátním sympoziem v Brně mezi 15. a 17. říjnem 2015. Hlavním dnem kongresu pro věřící ze všech diecézí ČR bude sobota 17. října 2015.

„Chceme tímto krokem prohloubit eucharistickou úctu v celé naší zemi. Věřím, že kongres přinese velké oživení víry a lásky k Eucharistii,“ říká k cíli setkání biskup Jan Vokál, delegát ČBK pro eucharistické kongresy. Pod jeho dohledem se už několik měsíců schází přípravná skupina, v níž zasedají jeden až dva zástupci z každé diecéze. Výkonným vedoucím je P. Pavel Dokládál z Českomoravské Fatimy Koclířov.

Eucharistické kongresy se v církvi konají na různých úrovních – diecézní, národní či celosvětové – od druhé poloviny 19. století. Jejich hlavním tématem je Eucharistie, tedy Tělo a

Krev Páně v Nejsvětější svátosti, jsou hlavním projevem úcty k ní mimo mši svatou.

Vždy s odstupem několika let se věřící z mnoha zemí světa scházejí na Mezinárodním eucharistickém kongresu. Ten poslední, v pořadí padesátý, byl v roce 2012 v Dublinu. Příští se uskuteční v roce 2016 na Filipínách.

Národní eucharistický kongres není jednorázovou akcí, ale nabídkou celoroční cesty ve farnostech, řeholních rodinách, církevních komunitách a hnutích.

Bylo stanoveno šest základních témat, která budou probírána během šesti měsíců od ledna do června 2015 nejprve na úrovni farností. Zde je farnostem dáván velký prostor – nacházet způsoby, jak témata a s tím i celkový záměr kongresu, tedy obnovu smlouvy člověka s Bohem skrze tajemství eucharistie – novou a věčnou smlouvu přiblížit různým stavům v našich společnostech (děti, mládež, rodiny, osoby zasvěceného života aj.).

Těmito tématy jsou: Eucharistie a jednota – leden 2015, Eucharistie a společenství – únor 2015, Eucharistie a solidarita – březen 2015, Eucharistie a evangelizace – duben 2015, Eucharistie a Maria – květen 2015, Obnovení slavení Eucharistie – červen 2015.

Převzato z www.nek2015.cz

Vánoční přání farníkům od pravnuka Františka Křížíka

P. F. 2015

Vám i celé Krouně a hlavně jejímu kostelíčku přeji krásné vánoční svátky 2014 a šťastný Nový Rok 2015 v plném zdraví a spokojenosti.

S pozdravem

Čestmír Barta s rodinou

Ing. Čestmír Barta (opravdu s krátkým „a“) je pravnuk prvního českého elektrotechnika a vynálezce Ing. Františka Křížíka.

Křížík vlastnil v Krouně dům čp. 218, dnešní obecní úřad. Do tohoto domu jezdil Křížík a celá jeho rodina na letní byt. Podle materiálů, které se mi podařilo sehnat o Františku Křížíkovi, jezdili všichni do Krouny velice rádi a byli v Krouně šťastní. Vychutnávali si zde čisté a zdravé ovzduší.

Křížíkovi byli ale také velkými mecenáši krounského kostela. Křížík věnoval kostelu velký skleněný lustr, dva obrazy, které namalovala jeho dcera Růžena. Dal pro kostel vyrobit svícny pod Křížovou cestu, šest luceren a další. Křížíkova

manželka Pavlína často věnovala kostelu různé ubrusy, polštářky, mešní oblečení.

Dcera Růžena Křížíková se provdala za Viktora Troltsche z Kroměříže. Měli spolu tři dcery: Marii, Annu a Eleonoru – (vnučky Fr. Křížíka). Jedna z nich si vzala Čestmíra Bartu (minearalog a krystalochemik). Jejich syn, pravnuk Františka Křížíka, Ing. Čestmír Barta má ve svém archivu mnoho zajímavostí o Krouně.

Protože jsem já měla velký zájem o to, dozvědět se co nejvíce o Františku Křížíkovi, mecenášovi našeho kostela, napsala jsem v roce 2010 panu Bartovi dopis. On mi odpověděl elektronicky a od té doby spolu udržujeme elektronické přátelství. V době, kdy jsme dělali sbírku na varhany, tak nám pan Barta poslal příspěvek 1.000,- Kč.

Pan Bárta má citový vztah k našemu kostelu, protože oba velké obrazy, které visí v kostele po levé straně, malovala jeho babička. Bohužel, vzhledem k jeho zdraví, není možné, aby nás pan Barta v Krouně navštívil, ale poslal mně na e-mail výše uvedené milé přání k Vánocům, které je adresováno i našemu kostelíku a všem farníkům.

Hana Moravcová

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Milé sestry a milí bratři,

zveme Vás, jako každý rok, k modlitbám za jednotu křesťanů. K týdnu modliteb, připraveném společně křesťany z různých církví, včetně římskokatolické.

Je třeba připomenout, že jednota křesťanů není pouhá hezká myšlenka a snaha některých z nich, ale touha a vůle našeho společného Pána Ježíše Krista, vyjádřená modlitbou, se kterou se obrací k Otci: “aby všichni byli jedno... aby svět uvěřil” (Jan 17,21). Je tedy povinností všech křesťanů usilovat o jednotu a pracovat pro ni. Nejdůležitější však je se za ni modlit.

Jednota křesťanů je totiž dar, který nám už u Otce vyprosil Pán Ježíš Kristus. Abychom jej však mohli přijmout, musíme být na to připraveni. Proto se máme sjednotit v modlitbách a vyprošovat především obrácení srdcí křesťanů, které je podstatnou podmínkou jednoty. Musíme pro ně vyprošovat touhu po jednotě a po takovém jednání, které k ní vede. To vše se nelze naučit, to si potřebujeme vyprosít.

K tomu je ovšem důležité vyslechnout slovo Písma a rozjímat o něm. Dostaneme tak určitý tón a směr našich modliteb, které pak na společných shromážděních, ale i soukromě přednášíme Otci.

Přejeme Vám mnoho dobře navštívených modlitebních shromáždění, naplněných láskyplnou atmosférou porozumění a touhy po jednotě. Kéž se tato shromáždění stanou důležitým impulzem pro mnoho dalších ekumenických aktivit, které nás očekávají v tomto roce.

Rok 2015 je především rokem, ve kterém si připomeneme 600 let od tragické smrti Mistra Jana Husa. Tato událost kdysi rozdělila naši církve a náš národ a toto rozdělení stále trvá, i když už mnohé bariéry byly, díky Bohu, odstraněny. V roce 1999 se konalo na Lateránské univerzitě v Římě sympozium, které uzavřelo desetiletou práci ekumenické komise, věnované Mistru Janu Husovi. Na tomto sympoziu papež Jan Pavel II. prohlásil: “Cítím povinnost vyjádřit hlubokou lítost nad krutou smrtí, na kterou byl Jan Hus vydán, a nad následnou ranou, která se tímto způsobem rozevřela v myslích a srdcích českých lidí a

stala se zdrojem konfliktů a rozdělení. Již během své první návštěvy v Praze jsem vyjádřil naději, že bude možné vykonat rozhodné kroky na cestě smíření a pravé jednoty v Kristu. Rány uplynulých staletí musí být léčeny novým perspektivním pohledem do budoucnosti a pěstováním zcela obnovených vztahů. Náš Pán Ježíš Kristus, který je `náš mír` a zbořil `zed`, která rozděluje` (Ef 2,14), ať řídí běh dějin vašeho lidu vstříc znovunalezené jednotě všech křesťanů, kterou si my všichni vroucně přejeme pro tisíciletí, na jehož prahu stojíme.” Práce, o které papež hovořil, na nás stále ještě čeká. Kéž se tedy tento rok Husova jubilea stane zároveň rokem smíření a sblížení, aby nás jeho osoba do budoucna spojovala a nikdy už nerozdělovala. Vložte, prosíme, tuto myšlenku ve formě proseb do svých modliteb během tohoto týdne.

Kéž tento týden modliteb přinese každému z Vás i všem společně hojné Boží dary, kéž z něho církev vyjde víc Kristova, víc jednotná a přitažlivější pro všechny, kteří s otevřeným srdcem hledají Boha.

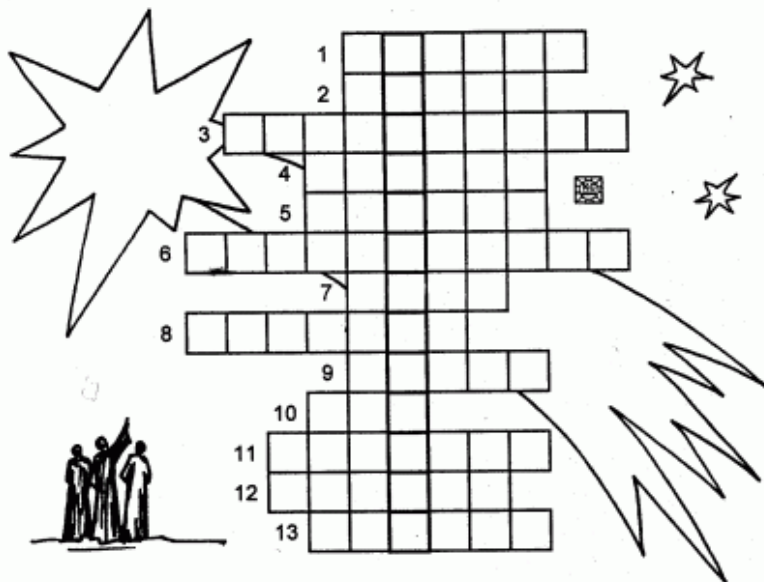
V Kristu, našem společném Pánu

Ing. Daniel Fajfr předseda ERC v ČR

Mons. František Radkovský delegát ČBK pro ekumenismus

TŘI MUDRCI NEZAVÁHALI

Mudrci podstoupili namáhavou a dlouhou cestu, aby se poklonili nově narozenému židovskému králi a slíbenému Mesiáši – Ježíši Kristu. My to máme mnohem lehčí, když se chceme setkat s Ježíšem. Nemusíme překonávat hory doly, ale přesto nás jedna překážka občas potkává. Až vyluštíš která, popřemýšlej, co se s ní dá dělat.

Pro správné odpovědi si vezmi na pomoc Písmo svaté.

1. Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
2. První dar, který mudrci přinesli.
3. Mudrci otevřeli své... (Mt 2, 11).
4. Název pro slíbeného Zachránce, kterého izraelský národ očekával.
5. Město, kde se Ježíš narodil.
6. Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové“.
7. Co uviděli mudrci kromě matky Marie? (Mt 2, 11).
8. Druhý dar, který mudrci Ježíšovi přinesli.
9. Měsíc, do kterého připadá slavnost příchodu mudrců od východu.
10. Co přimělo mudrce, aby se vrátili do své země jinou cestou?
11. Zlý král, který nechal povraždit betlémské děti.
12. Země Ježíšova narození (tenkrát).
13. Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi.

Drazí farníci,

i touto cestou bych vám chtěl ještě jednou poděkovat za pomoc s přípravou i za účast na mém svěcení.

Vaše velmi početná účast mne povzbudila v mém poslání. Dej Bůh, abych i já byl pro vás povzbuzením.

Na konci adventní doby vám přeji požehnané prožití vánočních svátků v radosti z Božího daru, kterým je On sám, narozený jako děťátko, aby se co nejvíce přiblížil našemu lidskému srdci.

Do nového roku 2015 přeji hlavně Boží požehnání, které obsahuje vše potřebné k cestě životem.

Všem vám a vašim rodinám žehná

jáhen Petr Vtípil